את יוני האיש לא נוכל להחזיר לחיים, אך את יוני המורשה והטעם – את הרוח הזאת, העשויה ללא חת, את הלב הזה החם וצמא־הדעת, את האמונה הזאת בצדקת הדרך ובטעמה ואת הנכונות הזאת להטיל עצמן על הכף, עד תום... את כל אלה נוכל – אם נרצה – לאמץ ולנצור לעצמנו, ולהנחיל ולהוריש לבאים אחרינו.

אם באלה לא נעמוד – אנו חוטאים לחמורה בהתחייבויות הנגזרות עלינו ממותו.

ואם בכל אלה נדע לעמוד – אנו מקימים ליוני מצבה, שחשובה ממנה־ואולי אף יפה ממנה – לא נוכל להקים.